

РЕШЕНИЕ

№ 7441

гр. София, 09.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7917** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Р. Р. Т. от [населено място], чрез процесуалния си представител адв. Л. срещу решение от 11.06.2021г. на Софийски районен съд, НО, 10-ти състав по НАХД № 15382/2020 г., с което е отхвърлена жалбата на Т. срещу Заповед № 513зз-248/10.11.2020 г. за задържане на лице, на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР, за срок от 24 часа, издадена от Д. А., инспектор в сектор 07 ОПКП - СДВР.

Касаторът моли за отмяна на решението и отмяна на заповедта за задържане, като посочва, че заповедта за задържане е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Посочва, че не са били налице предпоставки за задържането на лицето, тъй като целта на задържането е била единствено разпит в качеството на свидетел, като тя е могла да бъде постигната чрез призоваване.

Моли за отмяна на решението, както и за отмяна на заповедта за задържане.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Л., която поддържа жалбата и

моли за отмяна на решението. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът, Д. А., инспектор в сектор 07 ОПКП - СДВР, не взема становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С. -град, 18-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената в настоящото производство заповед за задържане на лице № 513зз-248/10.11.2020 г., на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР, издадена от Д. А., инспектор в сектор 07 ОПКП – СДВР е задържан Р. Р. Т. за срок от 24 часа. Заповедта е издадена на 10.11.2020 г., в 6.00 ч., а относно основаниято за задържане, освен чл. 72, ал. 1 ЗМВР са посочени и разпоредбите на чл. 34б, ал. 1 НК , както и че лицето е заподозряно в извършването на посоченото престъпление, разследвано по дозн. № 38/2020г. по описа на СДВР. Заповедта е подписана от полицейския орган и от задържаното лице.

На същата дата е извършен личен обиск на лицето, подписана е от същия декларация.

На 10.11.2020г. е извършено претърсване и изземване в жилище, находящо се в [населено място], [улица]бл. 13 вх. А ет.2 ап.4, обитавано от Р. Т..

На същата дата е извършен разпит на Т. в качеството на свидетел.

Лицето е освободено на 10.11.2020г. в 18.50 ч.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение , с което е отхвърлена жалбата на Р. Т. срещу Заповед № 513зз-248/10.11.2020 г. за задържане на лице, на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР, за срок от 24 часа, издадена от Д. А., инспектор в сектор 07 ОПКП - СДВР.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение от 11.06.2021г. на Софийски районен съд, НО, 10-ти състав по НАХД № 15382/2020 г., с което е отхвърлена жалбата на Т. срещу Заповед № 513зз-248/10.11.2020 г. за задържане на лице, на основание чл. 72, ал. 1от ЗМВР, за срок от 24 часа, издадена от Д. А., инспектор в сектор 07 ОПКП – СДВР.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна, жалбоподател във въззивното

производство и адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Р. Т. допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

При правилно установена фактическа обстановка, за да постанови решението си, СРС е приел, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 57, ал. 1 от ЗМВР, видно то приложено удостоверение за заемане на длъжност на издателя на акта.

Прието за установено е, че същата съдържа задължителните реквизити по чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК, който извод е правилен и законосъобразен и се споделя от настоящата съдебна инстанция. СРС е приел и че при издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до ограничаване правото на защита на задържаното лице, тъй като са му разяснени правата, които има, а именно на адвокатска защита, на медицинска помощ, на телефонно обаждане. Правилно е приложен и материалният закон, тъй като са събрани доказателства, че към момента на издаване на заповедта са били налице предпоставките по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а именно: административният орган е разполагал с данни, от които може да се направи предположение за извършено престъпление по чл. 346 от НК. Правилни са изводите на СРС относно вписване на фактическото основание, визирано в т.1 от посочения текст от ЗМВР, сочещо на една от хипотезите в тази разпоредба, което води до липса на пороци на акта, касателно пълно изписване на правното основание, имащо отношение към правото на защита.

Съгласно цитираната разпоредба на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление.

Нормата на чл. 72, ал. 1 ЗМВР регламентира мерки за административна принуда с цел обезпечаване на дейността на полицейските органи по чл. 6, ал. 1 ЗМВР - оперативно-издирвателна, охранителна, разследване на престъпления; превантивна. Задържането на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява по смисъла на чл. 22 ЗАНН принудителна административна мярка,

която има за цел да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие. Доколкото основанийето, на което е издадена заповедта е такова по т. 1 от посочената разпоредба, е задължително преди издаването на заповедта за задържане, да са събрани доказателства, обосноваващи предположение за извършено престъпление. В случая, настоящият касационен състав счита, че това изискване на закона е изпълнено, като изводът, направен от СРС в тази насока е правилен и законосъобразен. Това е така, тъй като от една страна в самата заповед, освен разпоредбата на чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗМВР, като основание за задържане, са посочени и разпоредбите, по които е водено наказателното производство – по чл. 346 от НК. Изписването на цитираните разпоредби, означава, че ответният орган е разполагал с данни, от които да се направи предположение, че задържаното лице е извършило или е съпричастно към посоченото престъпление. От друга страна, пред СРС са събрани доказателства за образувано досъдебно производство № 513 ЗМК 38/2020г. по описа на СДВР /пр.пр.№ 278/2020г. по описа на СП/.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решение от 11.06.2021г. на Софийски районен съд, НО, 10-ти състав по НАХД № 15382/2020 г., с което е отхвърлена жалбата на Т. срещу Заповед № 513зз-248/10.11.2020 г. за задържане на лице, на основание чл. 72, ал. 1от ЗМВР, за срок от 24 часа, издадена от Д. А., инспектор в сектор 07 ОПКП - СДВР е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено, а касационната жалба оставена без уважение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, 18-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.06.2021г. на Софийски районен съд, НО, 10-ти състав по НАХД № 15382/2020 г., с което е отхвърлена жалбата на Т. срещу Заповед № 513зз-248/10.11.2020 г. за задържане на лицето Р. Р. Т. [ЕГН], на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР, за срок от 24 часа, издадена от Д. А., инспектор в сектор 07 ОПКП – СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.